

като бе излязъл от затвора.

В тази първа част на "Осъдени души" се споменават и други мадридски улици. Казва се, че главният герой отец Ередия, работел в Института за експериментална медицина на ул. "Алфонсо XII" /стр.348/. Това е улицата, на която се е намирал институтът "Рамон-и-Кахал". По нея е отивал всяка сутрин на работа Димов, защото в този именно институт той е правил своята специализация.

Димов е поддържал приятелски връзки с йезуита отец ^{Венкус} ~~Ередия~~, литовец по произход, с когото работеха заедно в лабораторията. Би могло да се приеме, че този йезуит е послужил за прототип на Ередия, но аз твърдя, че това не е ^Дправдоподобно. Венкус беше миролюбив и ~~внимателен~~ добродушен човек, много скромен /говорил съм с него няколко пъти, когато отивах да взема Димов от работа/. Не приличаше в нищо на студения и надменен герой на романа. Димов обаче е използвал всичко, което Венкус му е разказвал за нечовешкия рационализъм и непреклонността в организацията на Христовата дружина, за да създаде този символ на "христовия войн", какъвто е испанският аристократ Ередия. Венкус може би е представен в лицето на друг герой на романа, отец Миранда, който "имаше пълно розово лице и сини очи, които се смееха жизнерадостно" /стр.349/. Това се потвърждава и от обстоятелството, че Миранда е знаел много езици и е бил учител в йезуитския колеж на "Аренерос".

Димов е допуснал малка грешка като е нарекъл "Ареналес" политехническото училище на йезуитите /стр. 343/, защото истинското му име е "Аренерос". То се е помещавало в една сграда, която се е намирала на стария път, по който са носели в Мадрид пясък /арена/, а "аренерос" са се наричали тези които са превозвали пясъка.

Испанските фамилни имена, които Димов е използвал, не са чужди на испанския бит, защото са взети от самата действителност. Някои от тях напомнят за известни исторически лица. Така на пример